

get vilde gjøre det lettere for Udvalget at se, hvorlænge de, der allerede ere i Statens Tjeneste uden at have Indfødsret, have været i denne. Der er nogle af disse Personer, hvorefter det gjælder, at man kan se det af Dokumenterne, men det kan ikke ses af Bemærkningerne om Andre. Søvrigt er jeg ikke i Stand til at nævne noget bestemt Exempel, skjønt man har set det efter. Naar der tidligere, og ogsaa denne Gang, har været yttret Duffe om et almindeligt Gjennemsyn af de gjældende Bestemmelser om Indfødsretten og dens Virkninger, er der jo i det Følgende givet gode Grunde derfor, der er hentydet til Værnepligtsloven og de kommunale Love, navnlig med Hensyn til Håndelsstedernes Balgret, og derved er det jo egentlig begrundet. Men for Næsten vil jeg henvise til en Udtalelse fra den høitærede Justitsminister. Han var en Gang tilfældig til Stede, da Indfødsretsloven blev forhandlet i Folkethinget den 14de Februar 1876. Hans Udtalelse findes i Folkethingstidenden Spalte 1386—88, og ved denne Leilighed indrømmede han, at der kunde være Grund til et saadant Gjennemsyn, idet han dog betonedede, at det ikke saa meget gjaldt særlig Indfødsretsloven eller Indfødsretsforholdet, som det gjaldt Stiftelsen eller Udtredelsen af det statsborgerlige, det under-saatlige Forhold, og nærmest med Hensyn til Værnepligtsloven udtalte den høitærede Justitsminister ved denne Leilighed, at Danmark var ganske særlig stillet. Jeg veed ogsaa andet Steds fra, at det undertiden har frembudt Banfælgeligheder. En svensk Officer, der f. Ex. havde bosat sig i Danmark, her i Kjøbenhavn tror jeg, blev udstrebet, men gjorde Indsigelse derimod og saa vidt jeg veed, maatte man høre sig derfor, men det er ganske vist ikke stemmende med Loven. Der er bemærket i Betænkningen, at ogsaa den gamle saakaldte Indfødsret, selve Grundloven af 15de Februar 1776, har visse forældede Bestemmelser, navnlig den at Besiddelsen af større faste Eiendomme er et Lod i Begrebsfaalen til Fordel for den, der søger Indfødsret. Dertil vil jeg sige, at det kan det være i mange Tilfælde, men det er Noget, som ogsaa let kan blive misbrugt, hvis man f. Ex. vil forsøge paa at denationalisere — jeg kjender ikke noget dansk Ord derfor — en eller anden Landsdel, thi saa kan der være nogen Fare derved. I Sverig er det, saa vidt jeg veed, Tilfældet, at Ingen kan besidde faste Eiendomme, inden Bedkommende har faaet Tilladelse dertil af Regjeringen. Videre har jeg ikke at bemærke til, hvad der er fremkommen fra den høitærede Indenrigsminister.

R. Nielsen: Naar den høitærede Minister til Betænkningens Anthydninger af det Duffelige i, at det af Bemærkningerne kunde ses, naar Bedkommende vare indtraadte i Statsstjenesten, og altsaa burde have havt Indfødsret tidligere, end det nu kan se, gjorde gjældende, at det ikke var saa let — saaledes forstod jeg i alt Fald hans Udtalelse — at give disse Oplysninger, fordi det ikke fremgik af Papirerne, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at af de sex nævnte Tilfælde, som ere anførte i Betænkningen, kan Datoen ses for de fire Bedkommende ubetinget af Papirerne, og for den femte kunde det med nogen Lethed udregnes, da det er angivet, at han er bleven ansat, da Banen mellem Veile og Fredericia blev færdig. Der er saaledes kun een tilbage, om hvem det ikke kunde ses. Det vil deraf fremgaa, at kun et mere skarpt Tilsyn fra de indenrigsministerielle Embedsmænd, som have at udsædige Anmærkningerne, vil bevirke, at Udvalget i saa Henseende stod med fylldigere Oplysninger end nu. Det er imidlertid angaaende en anden Side af Indfødsretslovgivningen, jeg ønskede særlig at udtale mig. Den høitærede Minister vil mindes mig, haaber jeg, Forhandlingerne fra tidligere angaaende Stemplingen af disse Andragender, idet det er en Overenskomst, som er hovedet i en Arrække mellem Thinget og den høitærede Minister, at disse Andragender ikke skulle stemples og stiles til Indenrigsministeren. Jeg har i Ar ikke som tidligere gennemgaaet alle Ansøgningerne for at se, hvorledes det forholder sig med Stemplingen, men ved at gennemgaa de før nævnte 6 Tilfælde har jeg lagt Mærke til, at for deres Bedkommende er Halvdelen indrettet efter Forstaaelsen, som her er gjort gjældende, og Halvdelen imod den, og det er et Fremskridt fra tidligere, men det, jeg særlig vil henlede Opmærksomheden paa er, at saavidt jeg forstod den høitærede Minister i Fjor, lovede han, at der fra hans Side skulde gjøres, hvad han kunde, for at Forholdet kunde blive bedre, og saa indtraf det mærkelige Tilfælde et Par Maaneder efter, at der i et Blad her i Kjøbenhavn, endog et, der kalder sig Organ for den høieste Oplysning, blev forespurgt, hvad man havde at iagttage, naar man vilde søge om Indfødsret, og at der saa blev svaret ganske i Overensstemmelse med det Cirkulære, som for et Par Ar siden udgit til Sernbancembedsmændene, nemlig at det skulde stemples med 65 Ore og stiles til Kongen. Jeg søgte den Bedkommende op og spurte ham, hvem han havde faaet det fra, da det var stik imod de Forhandlinger, som her vare bleve førte. Han